

Hoàng Dương Thu Anh

Một Nửa Của Tôi

- Thúy Uyên, có chàng nào kiếm mày ở ngoài kia ...

Nghe nhỏ Kim nói, tôi ngồi giả bộ như không nghe, bởi lẽ nó luôn là con nhỏ ưa "làm giả như thật " để trêu chọc mọi người .

- Thiệt mà, nói dối tao đi bằng đầu ...- Nhỏ giơ tay thề , tiếp - Anh chàng nào lạ hoắc , ra coi ...

Tôi phì cười, bán tin, bán nghi nhưng cũng bước ra hành lang thư viện trường .

Nhìn lướt qua vài người bạn quen đang đứng giải lao , tôi nhận ra ngay anh lạ hoắc mà nhỏ Kim đã nói nhưng chịu không biết được đó là ai thì anh ta đến gần tôi, lên tiếng :

- Tổ Uyên , phải em là Tổ Uyên không g?

- Anh là ...- Tôi ngơ ngẩn và buộc miệng nói .

- Anh là Thái Châu thường viết thư cho em đây mà ...

Tôi thoáng ngạc nhiên và ngượng ngùng vì anh chính là bạn đọc trung thành của tôi, đã cảm những tác phẩm của tôi trên báo mà viết thư làm quen và tôi cũng vui vẻ kết bạn với anh qua thư từ . Tôi ngắm người bạn một cách thăm lén và ngượng ngùng với nhận xét ban đầu : Anh ta khá đẹp trai, nói năng có vẻ hoạt bát ngoài trí

tưởng tượng của tôi .

Thái Châu cất giọng thân thiện :

- Tố Uyên đẹp hơn trí tưởng tượng của anh đó ...

Tôi đỏ mặt trước lời khen của anh nhưng chẳng biết sao trong tôi bỗng len lỏi một ý nghĩ về những lời lẽ đầy vẻ sao rỗng , màu mè ...Và thế là tôi sắp xếp tập vở cùng anh sánh đôi bước ra khỏi cổng trường với nhiều ánh mắt tò mò tinh nghịch của bạn bè nhìn theo . Chúng tôi ghé vào một quán nước thanh lịch cùng nghe nhạc và trao cho nhau bao lời lẽ mà những lá thư trước nay chưa tải được . Anh thật chu đáo và dịu dàng từ việc kéo ghế, khuấy đường trong ly cam vắt trước khi trao cho tôi . Tôi uống từng muỗng nước mà cảm thấy cả ánh nắng hoàng hôn đọng trong ly nước lặn tẩn . Và có lẽ buổi gặp gỡ đầu tiên ấy sẽ tạo ra tình cảm tốt đẹp trong tôi bởi lẽ tuy chưa gặp nhau nhưng qua thư từ trao đổi, Thái Châu đã tạo cho tôi những thiện cảm ban đầu . Bất chợt, anh thốt lên :

- Chiều nay đẹp quá , Tố Uyên có thấy vậy không ?

Tôi gật gù và nhớ là anh từng nói qua thư bạn bè thường gọi anh là thi sĩ, nhưng anh làm thơ không để đăng báo , chỉ để cho riêng mình thưởng thức thôi . Anh nhìn xa xăm mơ màng và như ngẫu hứng thốt lên :

Đưa người ta không đưa sang sông

Sao nghe có tiếng sóng trong lòng

Nắng chiều không thắm không vàng vọt

Sao đây hoàng hôn trong mắt trong

- Thơ ai mà hay quá ...- Tôi tinh nghịch hỏi . Anh đáp :

- À ...Anh ngẫu hứng bất chợt mà ...Cảnh chiều nay

Tôi tròn mắt nhìn anh . Trong nắng hoàng hôn bắt đầu nhập nhoà ,
trong mắt tôi, anh bỗng trở thành con kén đáng thương . Anh đã
quên tôi là sinh viên Văn Khoa , thật tai hại ...

Tôi khẽ nén tiếng thở dài . Những tưởng đã tìm được phân nửa thất
lạc của đời mình , ai dè

Hết

Sưu tầm : ABCD

Sửa chính tả: SBC

Nguồn: Vnthuquan - Thư viện Online

Được bạn: Ct.Ly đưa lên

vào ngày: 7 tháng 11 năm 2005